

Å skrive en akademisk oppgave

1. Hva skal til for å skrive en god akademisk oppgave?
2. Å svare på oppgaven
3. Oppgavens struktur
4. Vitenskapelig språk
5. Å velge problemstilling

ARBEID MED EGNE OPPGAVER

6. Arbeidsmetoder: referanser, sitater og kildekritikk. Spørsmål?

Kjerstin Aukrust og Atle L. Wold

Den akademiske oppgaven...

En god akademisk oppgave kjennetegnes av:

- Orden/struktur
- Presisjon
- Koherens
- Redelighet
- Etterprøvbarhet
- Primærkilder
- Sekundærkilder
- Kunnskap
- God språkføring
- Kritisk holdning
- **Relevans**

Hva er en problemstilling?

- En akademisk oppgave inneholder alltid en *problemstilling* – men hva er egentlig det?
 - **et spørsmål som skal besvares**
- Kan være formulert eller presentert på ulike vis:
 - Oppgaven kan være **“vid”/“åpen”** eller **“spisset”/“snever”**
 - “vid” oppgave: krever at du selv **avgrenser og formulerer en mer konkret problemstilling selv**
 - “spisset” oppgave: **problemstillingen er gitt**, men du må fortsatt finne ut hvordan du skal angripe spørsmålet.
 - viktig å **svare på det det faktisk spørres om** (kan være én eller flere ting)

Eksempler på vide oppgaver

- “Hundreårskrigen”
 - Gammel “klassiker” fra historie grunnfag ved UiO...
 - Ekstremt vid oppgave! Kan ta for seg utrolig mye forskjellig
- “Årsaker til, og virkninger av den franske revolusjonen”
 - Fortsatt et stort tema; hva skal man legge vekt på, *økonomiske* årsaker for eksempel? Avgrensning er nødv.
- “Den realistiske romanen”
 - Hva kjennetegner den realistiske romanen som *generelt fenomen*, eller i forhold til bestemte forfattere, og i så fall, hvilke, osv?

Eksempler på spissede oppgaver

- Hva menes med begrepet "det opplyste eneveldet", og i hvilken grad kan noen av enevoldsfyrstene i tidlig nytid sies å ha vært "opplyste"? Drøft.
 - Historieoppgave som knyttes til 1700-tallet spesielt; veldig spesifikk
- Forklar hvorfor Gustave Flaubert ansees å være den realistiske romanens far.
- Discuss the implications of the "Norman invasion of 1066" for the development of the medieval English kingdom.

En **mellomting** mellom vid og spisset:

- Discuss what characterises British identity today. In what ways has it changed since 1945?

Å holde seg til problemstillingen

- Hva er det oppgaven ber deg om å gjøre?
- *Explain the meaning of the term “Thatcherism; then discuss the extent to which the policies of New Labour were a continuation of, or a break with the policies of the Thatcher period*
 - **Forklar** – hva ligger i begrepet “Thatcherism”, og **diskuter** – i hvilken grad New Labour videreførte, eller brøt med Thatchers politikk
- *Discuss the extent to which “the awkward partner” is a good description of Britain’s relationship with the EU (formerly EEC).*
 - Her spørres det egentlig bare om en ting – **diskuter** – men diskusjonen avhenger av at man **avklarer** hva som menes med begrepet “the awkward partner”

Å svare på spørsmålet, eller ikke...

- *Tematisk drøfting* versus (kronologisk) *beskrivende* fremstilling
 - Hva er forskjellen, og hvorfor skal vi gjøre det første?

Discuss whether the concept of a “political consensus” presents a convincing analysis of British post war political history

- En **kronologisk gjennomgang av britisk etterkrigshistorie er ikke å svare på spørsmålet**, selv om fokus er på politikk (og du kanskje drøfter litt i konklusjonen/til sist i oppgaven)
- Political consensus er et begrep oppfunnet av historikere, men er det treffende / gir det et godt bilde?
- Hvilke argumenter kan føres i marken for at political consensus er treffende?
- Hvilke argumenter kan fremsettes til støtte for at begrepet *ikke* gir et godt bilde? (Fx kan det være at historikerne har *overdrevet* graden av konsensus?)

Andre eksempler

- «Gi en analyse av Voltaires *Candide*, med særlig vekt på den litteraturhistoriske betydning.»
 - Å **analysere** et verk betyr IKKE at man skal gjengi handlingen over flere avsnitt/sider – dette kan antas å være kjent for leseren og bør kun oppsummeres med et par setninger.
 - Å analysere et verk innebærer at man **identifiserer og drøfter** forfatterens stil, bruk av retoriske virkemidler, gjennomgangsmotiver, tematikk, personschildringer osv.
 - Legg merke til formuleringen « **med særlig vekt på** »: det er lurt å vie en god del plass til det litteraturhistoriske aspektet, i dette tilfellet på hvilken måte *Candide* er et typisk verk for fransk opplysningstid.

Å svare på spørsmålet, eller ikke, forts

- Når man skal skrive en akademisk oppgave er det altså *én* ting som er helt essensiell:
 - **relevans, relevans og relevans**: å **velge bort** det som ikke er relevant er like viktig som å beholde det som er relevant
- Men hvis oppgaven er av den “vide” typen, hva vil det da si “å svare på spørsmålet”?
 - avgjørende hvordan du har valgt å avgrense oppgaven / den problemstillingen du har kommet frem til: Svarer du faktisk på det spørsmålet du selv stiller?
 - alt i alt er nok en “vid” oppgave mer **krevende** enn en “spisset” oppgave

Orden & struktur

- **EN OPPGAVE BESTÅR AV TRE DELER: hvilke?**
→ innledning, hoveddel og avslutning
- Hver del skal følge hverandre logisk og naturlig:
 1. **Innledningen** presenterer oppgaven og fører naturlig og logisk over i hoveddelen
 2. **Hoveddelen**, som består av flere avsnitt, fører naturlig og logisk over i avslutningen
 3. **Avslutningen** oppsummerer hovedpoengene i hoveddelen og viser tilbake til innledningen

Oppgavens innledning

I **innledningen** forteller man leseren hva som kommer:

- Hva går oppgaven ut på? (hvordan har du forstått den?)
- Hvordan har du løst den? (struktur og oppsett → bør være **logisk**)
- Hvorfor skal du gjøre det på akkurat denne måten?
 - Hvis oppgaven er *vid* vil det være naturlig å først presentere temaet, og så avgrense problemstillingen
 - Hvis oppgaven er spisset bør/må du si noe om hvordan du har forstått problemstillingen
- Innledningen skal helst være kortfattet & **poengtert**

Eksempler på noen (ikke veldig gode) innledninger:

- I denne oppgaven skal jeg gi en analyse av Goethes dikt "Erlkönig" og sette diktet inn i en litteraturhistorisk sammenheng. Jeg vil begynne med å analysere form, struktur, rytmen og billedlige virkemidler i diktet før jeg skriver litt om diktets opprinnelse og den litteraturhistoriske sammenheng før jeg deretter tolker diktet og avslutter med en kort avslutning.
- I denne oppgaven vil det innledningsvis komme en rask introduksjon til Paris på 1800-tallet og et innblikk i Charles Baudelaires samtid. Videre gjør vi et raskt sveip gjennom modernismen som retning. Dette følges av analyser av et par av den modernistiske poetens prosadikt. Og, om alt går etter planen, vil det avslutningsvis nøstes opp noen tråder og rundes av på en mer eller mindre ryddig måte.

Oppgavens hoveddel

- Sentralt i oppgavens hoveddel står det vil kaller en *tematisk drøfting* hvor du forsøker å belyse og gi svar på de eller det spørsmålene/et problemstillingen reiser
- Hva er “tematisk drøfting”?...

Argument -> evidence

- Litt avhengig av oppgaven du har fått kan det være at du bør ta med en **redegjørelse** (litteratur) eller **bakgrunnsstoff** (områdestudier) før du drøfter, men merk da tommelfingereregelen:

Less is more! Bare det som er **strengt nødvendig**; du bør ikke bruke for mye plass på dette

Mer om oppgavens hoveddel...

- Poenget med **redegjørelsen** er presentere stoffet som brukes i drøftingen. Alt du redegjør for må være **relevant!**
- Poenget med **bakgrunnstoffet** er å presentere den *umiddelbare konteksten* for den problemstillingen du skal drøfte.
- Det er fint å strukturere stoffet med **avsnitt**, ikke etter tilfeldighetsmetoden, men hver gang det kommer en ny tanke, et nytt emne. **Overganger** mellom avsnittene gir en god flyt i teksten.
- En del av det å skrive oppgaver består i å bestemme seg for **hva som er viktig** og hva som er mindre viktig. Noe vil fungere som premisser, bakgrunnsstoff, utgangspunkt og bør kun presenteres kort der hvor det er naturlig.
- Drøftingen skal bygge på redegjørelsen. Argumentasjonen skal være logisk, bygge på **egen refleksjon med utgangspunkt i andres vitenskapelige arbeid** – unngå synsing!

Oppgavens avslutning

- Resonnementet/argumentasjonen skal bevege seg mot en **konklusjon** som redegjør for og **oppsummerer hva du har kommet frem til**.
- I avslutningen gjentar man gjerne kort problemstillingen, gir en **kort sammenfatning** av hoveddelen.
- Avslutning og innledning **henger sammen** og danner en sluttet sirkel.
- Kan vi “konkludere” i egentlig forstand?
→ Ja, men **ikke innføre nye drøftingsmomenter**

Eksempler på tematisk drøfting (gode):

- “Discuss the impact World War 1 had on Britain’s position as a great power”
 - Fokus skal altså være på *great power*, og legg merke til den tematiske tilnærmingen:
...Another source of income — and therefore power — for Britain was its **colonies**. There are differing views on how Britain’s grip on its colonies was affected by the war. Jürgen Kramer argues that Britain’s grip was slipping and that “continuous consultation and concerted action’ was being replaced by what has been called ‘dominion nationalism’” (Kramer, 2007: 171). In short: the colonies were starting to forge identities of their own or wanting to reclaim the identities they had before British rule, drifting away from the British Empire...
...The **United States**’ involvement in the war and in the peace settlements was key to Britain’s role as a great power after the Great War. “America was vital to the United Kingdom’s prosecution of the Great War almost from Day One; she helped the Allies in a way that far exceeded the obligations of a neutral.” (Corrigan, 2003: 359). Arguing that the U.S. was vital for the Allies’ victory in the war is not difficult. It is undeniable that U.S. involvement, at the very least, helped shorten the war. Even though Britain’s economy and military took a big hit, ending the war on the winning side was beneficial for Britain in its quest to remain relevant and powerful on the political world stage.

Vitenskapelig språk

- Språkbruken i oppgaven skal være
 - Presis
 - Nøktern
 - Faglig
- Unngå:
 - Upresise formuleringer
 - Klisjeer
 - Muntlige ord og uttrykk

En egen sjanger

- Den vitenskapelige skrivemåten er ikke som et brev til en venn, ikke som et avisinnlegg eller en enkel skolestil.
- **Begrepene og fagtermene som brukes må defineres** hvis de ikke er entydige.
- Språket skal være klart: Det er oftest en fordel med **korte setninger som uttrykker klare tanker.**
 - Unngå **akademisk tåkeprat!** Ikke bruk for mange fancy fremmedord, det blir ikke mer vitenskapelig av det:

Stadig oftere støter jeg på eksamensbesvarelser [...] som er overdyngnet med teori og som er så sauset inn i **ugjennomtrengelig terminologi** at teksten framstår som **tilnærmet uforståelig.**» (Espen Schaaning, [«Foucault og det akademiske jåleriet»](#), Arr, nr. 3, 2013)

Eksempler: klisjeer

- Skogen **har i all tid** blitt brukt til et rom for å skildre både det fredelige og det nifse.
- **Det er så mye man kan skrive** om Proust. Fremdeles er det **mange usagte ord** om Prousts blomstermetaforer.
- Diktet **får deg til å tenke** og i min mening er det det som gjør dette diktet til et bra dikt.
- Det er ikke uten grunn at Baudelaire står i historiebøkene som en viktig figur innen modernismen; diktene hans er **enda aktuelle den dag i dag**.

Eksempler: fremmedord og synsing

- Dette er også hva som gjør humaniora så unikt, at samspillet mellom det som forskes på og selve utforskningen av dette objektet, står hverandre så nært; man må **erkjenne det erkjente**, ifølge filologen August Boeckh (Jordheim 2011 s. 33).
- Den harmoniske enhet vi først blir introdusert for er dermed en utvidelse av jeg-et; «en slags **panteistisk-monistisk identitet** mellom hans jeg og det som omgir ham» (ibid.: 63), i denne sammenheng mellom jeg-et og rommet.
- I Baudelaires tilfelle går sjokk og narkotisk rus hånd i hånd, og **ting kan tyde på** at den narkotiske rusen nærmest var en forutsetning for diktningen hans.

Eksempler: upresist/uklart språk

- Prosa er tekster skrevet slik som vi snakker, uten unaturlig rim og rytme.
- Jeg oppfatter temaet som **en problemstilling i forhold til balansen mellom** natur og teknikk.
- I diktet *Byens metafysikk* skildrer Jacobsen **en følelse mellom kombinasjonen av** natur og teknologi.
- **I lys av teksten som helhet** har vi å gjøre med regelmessige enderim og uregelmessige gjentakelser.
- Regndråpen er altså metaforen, **altså et bilde på en handling eller en ting**, på det som foregår i diktet.
- *Pamela* er skrevet i 1740 og på denne tiden var det populært å skrive bøker om mennesker og følelseslivet deres.
- Kildene jeg har valgt å bruke er fra pensum i tillegg til noe sekundærlitteratur fra internett.

Kan jeg mene noe selv?

- Jepp! 😊
 - Vi er opptatt av at du som forfatter av din oppgave skal ta klar **styring på teksten selv**, dvs. det skal helst komme klart frem at det er *du* som skriver og argumenterer – en klar **forfatterstemme**, som det heter
- Men...
 - du må kunne **begrunne** synspunktene dine – **hvorfor** mener du dette? Hvilket materiale kan du vise til som **støtter** opp om synspunktet ditt?
- Også i konklusjonen?
 - Jada, som nevnt kan du konkludere i “egentlig” forstand. Fx: hvis du mener at political consensus er et godt begrep, fordi sånn og sånn og sånn

Noen eksempler å bryne seg på...

- Hvis dere ikke alt har en oppgave dere vil jobbe med, er dette et par mer generelt anlagte oppgaver dere kan bruke – tvi-tvi! 😊
 - Nasjonalismen som politisk prosjekt kjennetegnes av kravet om at den nasjonale identiteten skal være viktigere enn alle andre mulige identiteter. Drøft denne påstanden.
 - Gjengi en kort framstilling av retorikkens utvikling og plass i humanioras historie. Forklar hva som ligger i Aristoteles' tredeling «logos, patos, etos».
 - ”Stilen er for forfatteren ikke et spørsmål om teknikk, men om visjon”, skriver Marcel Proust i siste bind av *På sporet av den tapte tid*. Drøft denne påstanden.

Velg en stil og hold deg til den

Chicago-stil	Harvard-stil	MLA-stil
<p>TEKST med FOTNOTER</p> <p>Som Krogh påpeker, bør man skille mellom historisme i vid betydning og i snever betydning.¹ Ranke er en representant fra [<i>sic</i>] historismen i snever betydning.² Historismen innebærer en ny måte å oppfatte historien på.³</p> <p style="padding-left: 40px;">Krieger fremhever at Ranke legger vekt på objektivitet og fakta.⁴</p> <p style="padding-left: 40px;">Aukrust påpeker at mange gnostiske systemer har en frelserskikkelse som skal vekke menneskene opp av dvalen.⁵</p> <p><small>¹ Thomas Krogh, <i>Historie, forståelse og fortolkning: De historisk-filosofiske fags fremvekst og arbeidsmåter</i>, med bidrag av Rolf Theil Endresen, Irene Iversen og Ragnhild Evang Reinton, 4. utg. (Oslo: Gyldendal, 2003), 19.</small></p> <p><small>² Krogh, <i>Historie, forståelse og fortolkning</i>, 97.</small></p> <p><small>³ Krogh, <i>Historie, forståelse og fortolkning</i>, 20, 83.</small></p> <p><small>⁴ Sitert i Krogh, <i>Historie, forståelse og fortolkning</i>, 100.</small></p> <p><small>⁵ Olav O. Aukrust, <i>Dødsrikets verdenshistorie</i>, 3 bd. (Oslo: Dreyer, 1995), 1:269.</small></p>	<p>TEKST med REFERANSER</p> <p>Som Krogh (2000, 19) påpeker, bør man skille mellom historisme i vid betydning og i snever betydning. Ranke er en representant fra [<i>sic</i>] historismen i snever betydning (Krogh 2003).</p> <p style="padding-left: 40px;">Historismen innebærer en ny måte å oppfatte historien på (Krogh 2003). Krieger (sitert i Krogh 2003, 100) fremhever at Ranke legger vekt på objektivitet og fakta.</p> <p style="padding-left: 40px;">Aukrust påpeker at mange gnostiske systemer har en frelserskikkelse som skal vekke menneskene opp av dvalen (1995, 1: 269).</p>	<p>TEKST med REFERANSER</p> <p>Som Krogh påpeker, bør man skille mellom historisme i vid betydning og i snever betydning (19). Ranke er en representant fra [<i>sic</i>] historismen i snever betydning (Krogh 97).</p> <p style="padding-left: 40px;">Historismen innebærer en ny måte å oppfatte historien på (Krogh 21, 83). Krieger fremhever at Ranke legger vekt på objektivitet og fakta (sitert i Krogh 100).</p> <p style="padding-left: 40px;">Aukrust påpeker at mange gnostiske systemer har en frelserskikkelse som skal vekke menneskene opp av dvalen (269).</p>

Bibliografi – vær konsekvente!

LITTERATURLISTE – Chicago stil

Aukrust, Olav O. *Dødsrikets verdenshistorie*. 3 bd. Oslo: Dreyer, 1995.

Krogh, Thomas. Med bidrag av Rolf Theil Endresen, Irene Iversen og Ragnhild Evang Reinton. *Historie, forståelse og fortolkning: De historisk-filosofiske fags fremvekst og arbeidsmåter*. 4. utg. Oslo: Gyldendal, 2003.

LITTERATURLISTE – Harvard stil

Aukrust, O.O. 1995, *Dødsrikets verdenshistorie*. 3 bd. Dreyer, Oslo.

Krogh, T. 2003, *Historie, forståelse og fortolkning: De historisk-filosofiske fags fremvekst og arbeidsmåter*, 4. utg., Gyldendal, Oslo.

LITTERATURLISTE – MLA stil

Aukrust, Olav O. Dødsrikets verdenshistorie. 3 bd. Oslo: Dreyer 1995.

Krogh, Thomas. Historie, forståelse og fortolkning: De historisk-filosofiske fags fremvekst og arbeidsmåter. 4. utg. Oslo: Gyldendal, 2003.

Plagiering

- Hva vil det si å plagiere?
 - å ta en annen persons arbeid, og *fremstille det* som ditt eget – intellektuelt tyveri. Hvordan skjer det?
 - 1. grads (verst): å laste ned en hel oppgave/tekst fra nettet (eller andre steder), og levere den inn som ditt arbeid
 - 2. grads: å *sitere* en kilde (som er lov!), men uten å *markere* sitatet på korrekt vis (slik at det *ser ut* som om det er tekst du selv har skrevet/formulert)
 - 3. grads: å bruke et poeng eller argument du har funnet et annet sted (men formulert med dine egen ord), uten å *tilkjenne* at dette er noe du har lånt
 - 4. grads: å skrive en dårlig *parafrase* hvor du bare har byttet ut ett og annet ord, istedet for å skrive om teksten med dine egen ord
 - Mao, man kan plagiere både med *vilje* og ved *slurv*

Referanser

- Hva er en referanse?
 - En *henvisning* til den kilden du har brukt, som gjør det mulig å *lokalisere* den
- Hvorfor skal vi ha referanser?
 - To grunner:
 1. Opphavsrett
 - **Akademisk redelighet.** Tilkjennegi hvor man har funnet stoffet/argumentene osv.
 2. Etterprøvbarhet
 - Stemmer det som påstås i argumentasjonen? Det skal være mulig for leseren å **kontrollere dette**; et sentralt vitenskapelig prinsipp

Referanser, når da?

- Når skal vi sette inn/bruke referanser?
 - Når vi **siterer** en kilde
 - Når vi bruker/låner et **hovedpoeng, idé** eller **argument** fremsatt av en annen forfatter
 - Også når du formulerer det med egne ord (parafrase)
 - Når du legger frem **faktainformasjon** som du har funnet et bestemt sted, eller...
 - Påstander om faktaforhold som ikke er allment kjent eller godtatt (altså: kontroversielle)
- Når skal vi *ikke* sette inn en referanse?
 - Faktaforhold som må ansees å være **allment kjent**
 - Er du i tvil? Bedre med en referanse for mye enn en for lite 😊

Sitat, eller ikke?

- Hva er nå egentlig et sitat?
 - *Ordrett gjengivelse av hele eller deler av en annens tekst*
 - Og merk: sitater må være *pinlig nøyaktige!* Husk [...] eller [sic]!
- “Korte sitater markerer vi med anførselstegn, slik vi har gjort her.”
- Lengre sitater kan markeres på ulike vis, med alltid med linjeskift før og etter sitatet. I tillegg kan det markeres med:
 - Innrykk
 - Mindre linjeavstand enn teksten forøvrig
 - Mindre størrelse på font enn i teksten forøvrig

Et (middelmådig) eksempel...

172 Ian R. Christie

industrialists during the Industrial Revolution suggests that while overall the number of industrialists of working-class origin was small, engineering, a rapidly expanding sector, offered exceptional opportunities; and he remarks:

In the secondary metal trades of Birmingham and Sheffield, entry was also easy; an overwhelming majority of firms were very small, capital requirement was low, the system of renting room and power was widespread, and second-hand machinery could be bought cheaply, especially in times of depression. So there was a high degree of mobility between 'superior workmen' and 'small masters'.

Crouzet also observes that many entrepreneurs of 'lower middle-class' origin were 'self-made', and in social and economic terms some of them stood close to the working class and may have passed an early period of their lives as manual workers. Most industrialists, he notes, came from the middling classes; thus, within this sector of society the opportunities for upward mobility were significant, as was the consequent contribution to social and political stability.⁷

Even in government service an element of this sort of upward mobility was to be found. For instance, while the plums of the military profession went to the sons of aristocrats and gentry and to men who belonged to 'service' families who had managed to secure the backing of a patron, there was a not insignificant group of ex-rankers who found their way into at least the junior ranks of the officer corps. One scholar has remarked that it was 'greater in numbers than is generally realized'. Of such men, who had originally enlisted as private soldiers and had achieved success as senior NCOs, some 200 were commissioned during the 1739–48 war, and perhaps as many again got commissions during the Seven Years War.⁸ The incidence of such commissions in the late eighteenth century has not received similar scholarly attention, but it seems likely that the practice of commissioning NCOs may even have been accelerated by the pressure to expand the army after 1792.

This pattern of gentle gradations and a movement between them constituted perhaps an unique quality of English society towards the end of the eighteenth century – a quality which moved a French apologist for events across the Channel to write in 1793: 'You have not amongst you that shocking inequality which disfigured human society in France.'⁹

⁷ François Crouzet, *The First Industrialists: The Problem of Origins* (Cambridge, 1985), especially pp. 85, 90, 92–4, 99–115, 129.

⁸ J. A. Houlding, *Fit for Service. The Training of the British Army, 1715–1795* (Oxford, 1981), p. 105, and for specific examples, p. 103. Houlding here relies mainly on J. Hayes, 'The social and professional background of the officers of the British army, 1714–63', unpublished M. A. Thesis (London University, 1956) – no comparable study has been made for the period of the revolutionary and Napoleonic wars.

⁹ *The Monthly Review or Literary Journal Enlarged*, 13 (1794), p. 62.

Når skal vi sitere?

- Prøv å unngå sitater hvis du kan skrive hovedpoenget like bra med **egne ord**
- Ikke «gjem deg» bak sitater
 - Du må vise at du har **forstått** det du siterer
 - Det er viktig å **presentere** et sitat. Hvem er personen som siteres?
 - Hva *mener du* om sitatet? Sitatet må stå i en sammenheng, det må **kommenteres**
- Gir sitatet et rettferdig bilde av teksten du siterer fra?
 - Du må ikke plukke sitater som **ut fra sin sammenheng** gir et feil bilde av teksten de er hentet fra
- Siter ikke **rent kunnskapsstoff**, skriv det heller med egne ord
- For kortere oppgaver er det i regelen best å **unngå lange sitater**
 - Husk at sitater bryter «flyten» i teksten din

LYKKE TIL!

